

Σεβαστά' μοι ἀδελφέ'!

Θρυσίως πύθρανθον καὶ γὰρ λαβὼν τὴν ἀπὸ τὰς 5 κο-
 ῖτης δὴζαντος περιπόδητον μοι ἐπιτοσίην ζῆας, καὶ
 ἐπαγγελιοδοκίᾳ δ' αὐτῆς ἰσχύος, ὅτε εἴ ἔχεται ἐν ὑγίαι-
 πανέτησι. οὐδὲ δαύειμαι τῇ δαίᾳ ἀπικουρίᾳ
 κατὰ τὴν ὑγίαν καὶ ὁ γράφων, ἀλλ' ἠδικοῦς
 ἐρίσκουμαι ἐν ἀδυσίᾳ οὐ μὴν δα' τὰ κατὰ
 τὴν ἐκκλησίαν μας τὴν Ἀγίαν, μὴ γνωρίζον,
 πῶς πάντα διαλυθήσονται ἐπὶ τῶν δόσων οὕτω
 συγκαταβουλεύσειον βουδῶν. ἔκτισα μὲν δὲ
 σὺν τῇ ἐπιτοσίᾳ καὶ τὴν παραγγελίαν, καὶ ἔ-
 περὶ χαρίζω τῇ φίλῳ μοι κορυφῇ ζῆας, ἔξαι-
 τώμενος παρ' αὐτῆς καὶ τὴν συγγνώμην διὰ τὸ
 βάρος. ἄορμος ἔσθ' ἐξάμην καὶ τοῖς παρὰ τῶν
 Ἀγίων Πατριάρχων ἀνδασμοῖς, ἀνδ' ὅν παρακα-
 λῶ νὰ προσφέρῃς τῇ Αὐτῶν Παναγιότητι τὰς ἀπὸ
 μέρους μου λαπινὰς προσκυνήσεις, ὅτε ἄψοδος
 καθάμενος διὰ τὰ ἔκτα. Τὰ φίλῳτα ἐχόμενα
 ἀπὸ βαδύλας παρότας, ὑμᾶς δὲ Ποσειδά
 ζε' μοι ἀδελφῶν καλαυδαζόμενοι ἐν πόδι ἀπρὶ
 τῷ ἐπὶ τῇ δαίᾳ, εἰρή-
 νῃ 2. Δευτερῇ 1845
 ἐν Α. Ἀνδρέα

ἐν τῇ δαίᾳ ἐκτα
 ἐν τῇ δαίᾳ ἐκτα
 ἐν τῇ δαίᾳ ἐκτα